

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 1T/68/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010739
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Trnková
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4115010739.4

Rozhodnutie

Okresný súd Nitra v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Trnkovej a prísediacich Márie Kasperkevičovej a Viery Pňačekovej v trestnej veci proti J. P., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24.11.2015 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

J. P. S. K. F. C., narodený XX.XX.XXXX Y. X., trvale bytom B. Č. XXX, vo väzbe v Ústave na výkon väzby a výkon trestu odňatia slobody v Nitre od 23.1.2015,

je vinný, ž e :

od mesiaca júl roku 2013 do 20.1.2015 v obci B., Y. K. G. Č. XXX, používal fyzické a psychické násilie voči svojim dvom starším dcéram, poškodenej H. P., narodenej v roku 1991 a poškodenej B. P., narodenej v roku 1994 a to tým spôsobom, že ich pod vplyvom alkoholu, v jeho častých stavoch opitosti, kedy mu všetko vadilo, neustále ich ponižoval hrubými vulgárnymi nadávkami, kritizoval ich a neposkytol im potrebnú rodičovskú podporu pri ich štúdiu na vysokej škole, bezdôvodne vyvolával hádky, čo ich nesmierne psychicky vyčerpávalo, sústavne im vyčítal, že chodia do školy a že by ho ony mali už živiť, že sú vyjebaní darmožráči a kurvy, často sa na nich aj zaháňal, do všetkého búchal a kopal a tak v nich vyvolal strach a neustály stres, dcéru H. fyzicky napadol tak, že ju udrel päťou do oblasti hlavy, vyčítal im, že sa veľa umývajú a vypínal bojler na teplú vodu, aby šetrili, opakovane búchal na dvere izby dcéry H., keď sa pred ním v obave a v strachu zamkla v izbe a tiež búchaním na okno jej izby v skorých ranných hodinách bránil v jej oddychu v denných hodinách, často krát púšťal nahlas televízor, vykrikoval a nadával im, niekoľkokrát sa stalo, že z obavy pred jeho agresívnym správaním ušli z ich spoločnej časti domu k babke, kde mali pocit bezpečia a takýmto svojim vystupovaním ohrozoval rovnako i zdravie svojej maloletej dcéry H. P., narodenej v roku 2005, nakoľko táto bola svedkom týchto jeho výstupov a v dôsledku nevhodného správania voči jej sestrám

- 2 -

1T/68/2015 - 467

bola maloletá v strese, toto nevhodné správanie obvineného sa ešte zhoršilo v januári roku 2015, kedy dňa 16.1.2015 po tom ako sa B. snažila odvieť svoju najmladšiu sestru H. od otca, ktorý s ňou bol zatvorený v izbe napriek tomu, že maloletá H. pri ňom plakala a bála sa ho, lebo krátko predtým bola prítomná pri tom ako sestre B. bez príčiny nadával a kričal na ňu a keď sa pokúšala dostať do miestnosti, sotil ju o dvere a začal ju biť tak, že ju fackal, na čo maloletá H. začala ešte viac plakať a pomohla sa a prestal až po zásahu ich babky C. P., narodenej v roku 1946 a toto nevhodné správanie obvineného trvá od júla roku 2013 a zhoršilo sa od smrti ich dedka, keď obžalovaný začal nadmerne užívať alkoholické nápoje, hlavne proti dvom starším dcéram H. P. C. B. P. a tiež vulgárne nadával aj svojej matke C. P., pričom toto jeho správanie u nich vyvolávalo úzkosť, strach a stres, čo nepriaznivo vplývalo na psychický vývoj maloletej H. P.,

t e d a :

týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické alebo psychické utrpenie, bitím, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti,

t ý m s p á c h a l :

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného zákona (ďalej len Tr. zák.),

Z a t o m u s ú d u k l a d á :

Podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/, j/ Tr. zák., nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho súd do výkonu trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/ Trestného zákona súd ukladá obžalovanému ochranné ambulantné protialkoholické liečenie.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkýň, ktoré súd poškodené B. P., H. P. C. C.

- X -

XT/XX/XXXX - XXX

P., výsluchom svedka H. P., výsluchom znalcov J.. R. R., H.. F. B. C. H.. H. Ľ., prečítaním svedeckej výpovede H.. H. D., prečítaním znaleckých posudkov J.. K. H.É. C. H.. Y. R. a jeho výpovede a prečítaním celého na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu.

Obžalovaný J. P. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu v obžalobe. K veci uviedol, že nikdy nerobil to, čo je napísané v obžalobe. Netýral ani fyzicky a ani inak svoje deti. Vychovával svoje deti sám desať rokov od smrti svojej manželky až dovtedy, kým ho zatkli. Tri roky bol na materskej dovolenke, potom prišla škôlka a nastúpil do práce. Všetko bolo ako v normálnej rodine, len bez mamy a bez manželky. Robil a vychovával ich ako najlepšie vedel. Zamestnaný je v spoločnosti H. K. ako ošetrovateľ moriek a nočný strážnik. Po návrate zo Senca sa zamestnal v tejto spoločnosti a prvé dva roky pracoval iba na nočných smenách a to 12 hodín denne. Dve noci bol v robote a dve noci bol doma. Ich spolužitie vyzeralo asi tak, že keď prišiel ráno domov z práce, zobudil najmladšiu dcéru H., dal jej raňajky a vystrojil ju do školy a aj ju do školy odprevadil. Po návrate domov si išiel ľahnúť spať. Veľké dcéry niekedy ešte spali a niekedy už boli v škole. Takto sa to opakovalo každý deň a preto bol dosť málo s nimi. Keď nešiel do práce, bolo to rovnaké, zobudil malú H. a odprevadil ju do školy. Potom pracoval v záhrade a na poli. Choval hospodárske zvieratá, zajace, sliepky, kačice a prasce. S dcérou B. mal normálny vzťah ako rodič s dieťaťom. B. má izbu v starej časti rodinného domu a dcéra H. v novej časti rodinného domu v prístavbe. On tiež býva v novej časti domu. Malá H. teraz spáva v starej časti domu, do jej šiestich, siedmich rokov bola s ním vo dne aj v noci. Teraz je však u babičky. Dcéry H. C. B. študovali a študujú na SPU Nitra, H. ukončila štúdium s červeným diplomom a to krajné inžinierstvo. Dcéra B. študuje v III. ročníku, ale neviem presne ktorý odbor. Dcéra H. je žiačkou V. ročníka základnej školy. Tešil sa z toho, že dcéry študujú a nie je pravda, že im nadával, že sú darmožráčky. Bolo to inak. Pri jednom rozhovore mu H. povedala, že či si uvedomuje, že ju musí živiť

do 25-26 rokov. Povedal jej, že si to uvedomuje. To bolo k slovám, že ho musia živiť. Je pravda, že sa občas hádal s dcérou H. a s dcérou B. a to vtedy, keď niečo požadoval od nich alebo ony požadovali od neho. Obvykle im hovoril, že by bolo dobré, keby išli aj do záhrady, že babka je tam a robí, na čo mu H. povedala, že ona si radšej niečo kúpi, ale v záhrade robiť nebude. Skôr išla do záhrady B., H. nie. Hádky boli tak, ako povedal, pričom mu obe väčšie dcéry povedali, že sú už dospelé a budú si robiť čo chcú. Použil občas aj hrubé výrazy, ale určite im nepovedal, že sú vyjebaní darmožráči. Nespomína si presne, aké nadávky voči nim použil. Podporoval dcéry v štúdiu a aj im poskytoval financie a to každý mesiac každej dával 50,-- eur. Učili sa a nie je pravda, že im v niečom bránil. Sumu 50,-- eur mesačne im dával ako vreckové. Dával im to pravidelne až do mesiaca október alebo november 2014. Maloletej dcére H. stále dáva 50,-- eur mesačne ako vreckové. B. C. H. prestal dávať sumu 50,-- eur mesačne preto, lebo sa správali ku nemu tak, ako sa správajú a hlavne mu hovorili, že sú dospelé a nemá sa do nich starať. Platil všetko ostatné a to plyn, elektrinu, aj ostatné výdavky spojené s bývaním. Keď povedali, že sú dospelé a nemá sa do nich starať, tak som im prestal peniaze dávať. Hlavne nesúhlasil s tým, aby ostávali u nich doma dlho do noci ich chlanci. Zo svojho platu platí energie vo výške 150,-- eur a 150,-- eur dával deťom, ostatné peniaze z platu išli na stravu a na ostatné, čo potrebovali. Dcéry B. C. H. si privyrábajú brigádou v kine. Nevie o tom, že by staršie dcéry prispievali na domácnosť. Stravu kupoval on alebo babka, okrem toho vychoval a vypestoval veci a každý mesiac

- 4 -

1T/68/2015 - 469

dostáva 10 kg morčaciny. Varil on a aj jeho mama. Občas varili aj dcéry. S H. sa učili len staršie sestry a majú k nej veľmi dobrý vzťah. Je konzumentom alkoholických nápojov a keď bol doma vypil som si 1-2 krát za mesiac pivo a k tomu tvrdý alkohol. Doma pil alkohol málokedy. Nie je pravda, že pod vplyvom alkoholu bol agresívny. Vypil si a išiel ďalej pracovať. Je možné, že mu dcéry vyčítali požitie alkoholu, ale na to nijako nereagoval. Dňa 16.1.2015 sa chystal do práce a maloletá dcéra H. prišla okolo 14.00 hodiny zo školy, preto sa chcel s ňou porozprávať. Prišla do obývačky a začali sa spolu baviť. Nato pribehla dcéra B. C. H. povedala „tu s ním nebudeš“. Na to jej povedal, že čo si to dovoľuje a zatvoril dvere na obývačke. B. ich otvorila a chcela zobrať H. z obývačky, ale znovu zatvoril dvere a držal kľučku. Zuzana silno narážala do dverí, že ich vyhodilo z pántov. Dvere odložil a pýtal sa jej, či je normálna. Zaútočila na neho tak, ako keby mu chcela vyškriabať oči. Bránil sa, chytil jej ruky, na čo začala kričať a prišla tam babka. To bol koniec celého incidentu. Nevie, prečo chcela B. odvieť H. od neho. Keď to H. videla, že B. vyhodila dvere z pántov začala plakať. O chvíľu prišla polícia a pýtala sa ma, či pil. Nepil a išiel s nimi vypovedať. Po výsluchu z polície išiel do práce a ráno domov. Dcéry nikdy neboli nútené utiecť z nášho domu. Nikoho z nich nenapadol, brat napadol jeho a spôsobil mu ťažké ublíženie na zdraví. S dcérami sa hádali málo, lebo málo boli spolu. Stalo sa, že sa nehádali aj týždne a niekedy sa stalo, že sa pohádali 1-2 krát za mesiac. Išlo o výmenu názorov. Jeho matka nezasahovala ani raz, okrem toho, že prišla na krik dňa 16.1.2015. Celé to trvalo 10-15 sekúnd. Nikdy fyzicky nenapadol dcéru H. a ani dcéru B.. Raz dal facku dcére Zuzane, je to asi 5-6 rokov dozadu, keď prišla k nim na návštevu jeho druhá manželka, s ktorou vtedy ešte neboli manželia a B. ju poslala do ženského orgánu. Vtedy jej dal po ústach. Jeho čistý príjem pred zadržaním bol 400,-- eur na ruku. Počas štúdia na vysokej škole jeho dcéry B. C. H. poberali štipendium, nevie v akej výške. Dcéra H. sa ku nemu správala nádherne, dennodenne ho vyprevádzala do práce až po vlakovú stanicu, či pršalo, či bolo pekne, nemusela, ale chcela to. Ešte mu volala večer do roboty čo robí a ako sa má a tiež mu povedala, čo ona robí a ako sa má. Bol veľmi rád s ňou, vždy keď prišla poobede zo školy boli spolu, hrali sa, majstrovali, boli v záhrade a na poli. Nikdy nebudil naschvál svoje staršie dcéry. Svoje dcéry B. C. H. nezobral so sebou bývať do Senca k druhej manželke z toho dôvodu, že ony tam nechceli ísť. Ony im neboli ani na sobáš, lebo nesúhlasili s tým. Už keď im oznámil, že má inú ženu a budú sa brať, obe povedali, že ju nikdy nebudú brať ako svoju mamu a nesúhlasili s tým. Nie je pravda, že im zakazoval navštevovať malú H., mohli prísť kedykoľvek a nie je pravda, že podmieňoval návštevu H. prinesením vecí, ktoré patrili jeho prvej manželke. Čítal to v ich výpovediach, že museli priniesť porcelán a iné veci, ale to pravda nie je. Nie je pravda ani to, že by zakazoval H. chodiť domov do B., bola tam aj celé prázdniny. Aj staršie dcéry chodili k nim a bola ich navštíviť aj jeho mama. Bol rád, keď prišli k nim. Dcéra H. bola kedykoľvek v B., či boli prázdniny alebo sviatky. Vie, že H. sa v R. necítila dobre aj napriek tomu, že tam chodievali už predtým na víkendy, lebo sa spoznávali rok predtým, ako uzatvorili manželstvo. Synovia jeho druhej manželky jej ubližovali tak, ako si ubližujú deti navzájom. H. bývala v R. v izbičke s jedným z chlapcov jeho druhej manželky. S tým moc nesúhlasil, ale bolo to tak. Podľa jeho názoru dôvodom toho, že stredná dcéra B. podala na neho trestné oznámenie je tá skutočnosť, že sa dozvedeli, dopočuli o tom, že čoskoro odíde aj s H. späť do R., lebo si s bývalou manželkou všetko vysvetlili a odpustili si. Toto spravili len preto, aby sa tak nestalo.

Svedkyňa, poškodená B. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že to začalo už dávno, nevie presne kedy a okolo Vianoc v roku 2014 sa to už nedalo zniesť. Nedalo sa zniesť agresívne správanie ich otca. Spočiatku sa správal agresívne, keď bol pod vplyvom alkoholu, ale potom už aj bez alkoholu. Neustále nim nadával, že sú piče, kurvy a darmožráči. Moc si to nepripúšťala, ale najmladšia sestra H. zaspávala s plačom a aj vstávala s plačom. Otec neustále chcel byť s ňou. Vedela o tom, lebo majú spoločnú izbu so sestrou a ona jej všetko povedala. Stalo sa to, že otec ju volal do kuchyne, ona tam však nechcela ísť, ale jej povedala, aby tam išla, že otec jej chce niečo povedať. Keď sa nevracala do izby, tak išla za nimi, ale otec ju nechcel pustiť, kričal, aby zmizla a aby vypadla. Zavolala babku a keď prišla babka, kričal na nich, vyhrážal sa im a hodil po nich strúhadlo so syrom. Bol tam vtedy aj ich strýko, pričom mu babka povedala, aby radšej odišiel, že skôr sa to ukludní, ale babka nič nevyriešila. Už mala ísť do práce, preto sa išla osprchovať a keď vyšla zo sprchy zistila, že malá H. je stále v obývačke, plače, až je fialová. Zavolala babku, lebo sa bála, že sa malá zadusí a vtedy jej otec nadával, bil ju, dával facky a keď to videla H., tak sa pocikala. Chcela ísť pre ňu do obývačky, otec ju však nechcel pustiť a tak vyrazili dvere. Keďže sa to neupokojilo, znovu volali strýkovi, ktorý im kázal zavolať políciu. Upokojilo sa to až po príchode polície. Potom išla na políciu vypovedať a strýko zobral malú H. k nim. Aj otec bol na polícii vypovedať a tak si mysleli, že to bude pre neho ponaučenie a že v tom nebude pokračovať. Na druhý deň prišiel domov opitý, bol ešte horší, neustále sa im vyhrážal, chodil za nimi do izieb, nadával im, že ešte zistia, čo sa stane a on sa o to postará. Študuje na SPU Nitra. Po smrti jej matky bývali v dome v obci B. spoločne so starými rodičmi, otec, ona a jej dve sestry. Po otcovej svadbe zostali so starými rodičmi len ona a sestra H. a bolo to asi v roku 2013, keď sa naspäť otec vrátil po rozvoде spolu s malou H.. Spočiatku sa otec po návrate zo R. správal normálne, aj pomohol, niečo uvaril a pracoval v záhrade. Potom si našiel prácu a znovu začal piť. Už nebol odkázaný na to, aby mu peniaze dávala babka a preto mohol piť. Pravidelne nim nadával, že sú piče, hovoril, že načo študujú, že inžinieri sú drbnutí ľudia a že ich on živil dosť a teraz sa majú starať ony o neho a živiť jeho. Spočiatku tieto jeho výčitky znášala veľmi zle a plakala, ale časom si prestala tieto výčitky všímať. Hádky riešila tak, že sa mu snažila vyhýbať. Ráno, keď prišiel z práce, všetko komentoval a keď bol opitý, vždy sa hádali. Spočiatku boli hádky vtedy, keď bol pod vplyvom alkoholu, ale od roku 2014 tieto hádky boli aj vtedy, keď nebol opitý. Väčšinou to bol jeho monológ, nakoľko vedeli, že keby sa do toho zapojili, tak by to bolo ešte horšie. Väčšinou mu nič nehovorili. Kým žil dedko, nebol až taký zlý a agresívny, ale po dedkovej smrti sa to všetko zhoršilo, lebo okrem alkoholu hral aj automaty. Izbu má v babkinej časti domu, teda v starej časti. So sestrami má dobrý vzťah, lepší však s malou sestrou, nakoľko staršia sestra a ona už majú každá iné záujmy. S malou H. sa učia ona, sestra alebo babka. Otec sa s ňou nikdy neučil, lebo tomu nerozumel. Vyčítali otcovi, že pije alkohol a vždy to skončilo tak, že odišiel do krčmy alebo tak, že sa pohádali a povedal im, že on liečenie nepotrebuje. Vypínal im ohrievač na vodu, lebo im hovoril, že nerobia na poli, aby sa museli každý deň sprchovať. Keď im vypol ohrievač, tak sa sprchovali u babky. Otec ju žiadnym spôsobom v štúdiu nepodporoval. Je pravda, že každý mesiac jej dával 50,-- eur, ale od mesiaca august 2014, keď si zrekonštruovali kuchyňu, tak im sumu 50,-- eur mesačne prestal dávať, povedal jej aj staršej sestre, že sú bohaté a nič nepotrebujú. Iným spôsobom sa nestaral o nich. Vie, že babke dával každý mesiac 150,-- eur a stravné lístky. Inak na domácnosť neprispieval. Ostatné výdavky hradila babka. Babka aj varila. Keď sa otec vrátil zo R., tak od jeho ženy sa dozvedeli, že aj tam bol agresívny, napádal jej deti a preto museli volať aj políciu. Aj sám im povedal, že niekoľkokrát volali políciu. Okrem toho fyzického útoku, ktorý popísala vyššie, ju otec inokedy nenapadol, ale viem, že otec fyzicky

ublížil jej staršej sestre H.. Nevie presne ako a koľkokrát, ona to povie. Vyslovene z domu utekať nemusela, ale veľakrát radšej odišla k frajerovi alebo ku kamarátke. Mala v tom čase priateľa, ktorý chodieval k nim. Keď bol u nich otec, nič nehovoril, ale keď mal vypité, tak aj jej aj H. nadával, že sa kurvia a že sa pelešia. Keď bol triezvy, nič im nepovedal. Na štúdium si privyrábala brigádou, pričom zarobila asi 150,-- eur mesačne. Okrem toho dostáva sirotsky dôchodok vo výške 107,90 eura a dostáva štendium vo výške 110,-- eur. Keď sa otec odsťahoval do R. k druhej manželke, odlúčenie od sestry H. zle znášali a malá vždy plakala. Strašne sa chcela vrátiť späť za nimi a bolo to vtedy ťažké. Problémy boli aj s návštevami, lebo otec im vždy povedal, že aby niečo doniesli a keď to nedonesú, tak ani nemusia za H. chodiť. S manželkou ich otca nemali žiadny vzťah. Aj ona sama im povedala, že s nimi nepočíta, lebo sú dospelé. Raz sa stalo, že otec ich volal na Štedrú večeru, čo odmietla, ale za pár hodín volala jeho žena, že ona a jej deti ich nechcú a aby nechodili. Otec ku nej a k sestre H. nemá žiadny vzťah, neznáša ich, lebo keby ich mal rád, tak by im neublížoval a nemal by ich za chudery. K malej sestre H. sa niekedy

nevenoval aj týždeň, lebo bol opitý a niekedy sa jej venoval, ale vždy bolo zle, keď musela byť s ním. Často krát prišiel hneď ráno z práce opitý a večer znovu odchádzal opitý do práce. Musel piť aj v robote, lebo ráno o 07.00 hodine nie je otvorená žiadna krčma. Otec mal pracovný čas tak, že dva dni bol na nočnej a dva dni mal voľno. Niekedy prišiel domov skôr a niekedy aj neskôr. Nemôže povedať, že im bránil v oddychu, ale keď prišiel domov, tak vykrikoval a stalo sa často krát, že ich v noci zobudil, lebo nikdy nemal so sebou svoje kľúče. Keď prišiel v noci o 00.00 hodine alebo o 01.00 hodine klopal dovtedy, kým mu neprišli otvoriť dvere. Potom im vždy za niečo nadával a vždy si niečo našiel. Zo správania svojho otca voči nim trpí nespavosťou asi od mesiaca november alebo december 2014. Dovtedy spávala dobre. Odkedy je otec vo väzbe ho nenavštívila a ani si nepíšu spolu. Po finančnej stránke sú na tom rovnako ako keď bol otec doma, teraz však so sestrou viac prispievajú babke. Inak sa však majú lepšie. Lepšie sa nám žije, lebo malá sestra H. neplače a doma je pokoj. V roku 2014 pracovala dvakrát do týždňa a jej pracovný čas bol počas pracovných dní od 14.00 hodiny a počas víkendu od 12.00 hodiny a vždy pracovala do 22.00 hodiny. Keď pracovala aj sestra, odchádzala domov o 22.00 hodine a keď sestra nebola v práci, tak odchádzala domov autobusom o 22.45 hodine. Niekedy sa stretla s otcom ráno, keď išla do školy alebo nastupovala do vlaku a on vystupoval z vlaku. Niekedy sa stretli ráno, aj keď nebol v práci a to doma, keď vstal a pripravoval sestru H. do školy. Keď ráno z roboty neprišiel, tak ju pripravovali do školy ráno ona alebo babka. Otec ich budil v noci asi dvakrát, trikrát do týždňa, keď búchal na vchodové dvere domu, kým mu neotvorili. Stalo sa, že potom búchal aj do ostatných dverí a do skríň. Cez deň ju výslovne nebudil, ale stalo sa, že sa zobudila na to, že sa háda s babkou. Nikdy sa nestalo, že by vypol elektrinu v celom rodinnom dome, stalo sa, že vypol niekedy elektrinu tam kde bol počítač alebo ohrievač v kúpeľni. Kúpeľňa je aj v starej časti domu a je tam aj ohrievač, ale on vypínal len ohrievač vody v novej časti domu. Izbu má u babky v starej časti domu, ale inak sa zdržuje u nich doma v novej časti domu. Na domácnosť babke prispieval tak, že doniesol mäso z morky alebo celú morku, v záhrade pestoval základnú zeleninu a to mrkvu, papriku a rajčiny. Babka chovala sliepky a otec zajace, ale krmivo vždy zabezpečovala babka. Často krát sa museli starať o zajacov ony, lebo inak by zahynuli. Stalo sa, že pomáhala v záhrade, ale väčšinou doma upratovala, prala a robila to, čo prikázala babka jej a H.. Nevie, či pociťovala ako krivdu to, že jej otec nedával peniaze, nikdy sa nad tým ani nezamýšľala, bola rada, že jej dal 50,- eur mesačne. Nikdy konkrétne jej nebránil v učení, ale často krát sa stalo, že jeho správanie spôsobilo to, že sestra H. bola uplakaná ona často krát vystresovaná a nemohla sa učiť. S otcom nechce mať už nič spoločné. S otcom málo komunikovala, väčšinou hovoril

- 7 -

1T/68/2015 - 472

len on, nevedli spolu dialóg. Spočiatku sa spolu zdravili ale veľakrát sa stalo, že ju neodrazil a tak ho prestala zdravieť aj ona. Do Vianoc roku 2014 sa nezamykala vo svojej izbe, zamykala sa až potom. Sestra H., ktorá má izbu v novej časti domu, sa zamykala pred otcom už skôr. Nevie, aký mal otec dôvod na to, aby im nadával, myslí si, že on sa cíti vtedy dobre, keď niekoho ponižuje. Nevie presne, koľko hodín týždenne s ním strávila, možno to boli tri hodiny týždenne. Nevyhľadávala jeho spoločnosť a on nevyhľadával jej spoločnosť. Stretávali sa v nedeľu pri obede a niekedy sa stretli ráno v kuchyni. Obed trval 30 - 45 minút a ráno sa stretli asi 2-3 krát v kuchyni. Nie celý čas, čo boli spolu, jej nadával, odhadujem to na 2 hodiny a 30 minút. Zvyšok času vzdychal. Keď nebola s otcom, svoj čas trávila doma, v škole, s priateľom alebo v práci. Dňa 16.1.2015 bol otec medzi dverami a chcela zobrať sestru H.. Pekne mu hovorila, že aby sa pozrel, že sa ho bojí a že ju zoberie, on však sestru nechcel pustiť a vtedy ju fyzicky napadol tak, že ju fackal a bil ju päťami, na čo spadla na zem. Potom chcela sestru zobrať a tak tlačila do dverí, otec tiež, až vypadli z pántov. Bil ju po lícach vonkajšou stranou ruky a päťami ju udieral do hlavy z vrchu. Neútočila na otca, len sa bránila tak, že si zakrývala rukami hlavu. V čase útoku bola babka s malou sestrou H. v obývačke a sestra H. bola so ňou v kuchyni. Všetci videli, čo sa stalo. Keď tlačila dvere z jednej strany a otec z druhej strany a vyleteli z pántov, malá sestra, keď to videla, tak sa pocikala. Z otca pociťuje strach a strach z neho pociťovala už aj v roku 2013 a 2014, keď bol opitý. Potom sa ho bála už aj keď nebol opitý. Bála sa ho pre jeho agresivitu, ktorá spočívala v tom, že sa im stále vyhrážal. Nevie presne povedať, ako sa im vyhrážal, nedokáže to zopakovať a popísať. Po incidente dňa 16.1.2015 sa im vyhrážal tak, že ešte uvidia, že zistia čo sa stane. Po 16.1.2015 mala z neho strach preto, lebo si uvedomila, že je psychopat, alkoholik a agresívny človek. Nemala vedomosť o tom, že otec chce odísť naspäť do R., ale domysleli si to po tom, keď bol otec prvýkrát na kriminálke a volala jeho bývalá žena. Opravuje svoju výpoveď, nevie, či volala jeho bývalá žena, ale od niekoho sa dozvedeli, že sa chce vrátiť zo R.. Stále mali strach, že otec odíde s malou sestrou H., ale vedeli, že nemá kam odísť. Vadilo jej na správaní otca to, že im neustále nadával a neustále sa im vyhrážal. Jej konkrétne sa vyhrážal, že keď nevypadne z kuchyne, tak ju obarí horúcou polievkou. Keď sa im vyhrážal, že uvidia čo sa im stane, nikdy nepovedal, čo konkrétne sa im stane. Agresivita otca spočívala v tom, že búchal do všetkého, kopal do dverí a stále kričal. Keď sme sa ráno stretli v kuchyni a všetko komentoval,

tak sa hádali. Jej a sestre H. vyčítal, že ich musí živiť, načo chodia do školy, že inžinieri sú drbnutí, že si majú nájsť robotu a živiť jeho a nie prižívovať sa na ňom. Správanie otca nemalo vplyv na jej študijné výsledky, nakoľko skúšku môže opakovať a aj sa stalo, že skúšku niekedy opakovala. Malo však vplyv na jej zdravotný stav, lebo trpí nespavosťou a tiež na jej psychický stav, nakoľko trpela strachom a stresom. Svedkyňa, poškodená H. P., na hlavnom pojednávaní uviedla, že väčšie hádky začali predtým ako sa otec druhýkrát oženil. Potom sa naspäť prisťahoval začiatkom roku 2012 alebo 2013 a začal viac piť. Ich vzťahy neboli dobré ani predtým než odišiel, ale potom keď zomrel dedko, tak po dedkovej smrti sa ešte zhoršili. Potom ako začal viac piť, lebo mal už svoj príjem, tak už hádky boli neznesiteľné. Boli tam rôzne výčitky najmä kvôli financiám, lebo im vyčítal, že ony by mali živiť jeho, nie chodiť do školy. Vulgárne im nadával, pričom používal slová kurva špinavá, kurva vyjebaná. Stalo sa to aj to, že keď sa chcela osprchovať, vyčítal jej načo to chce, že nerobila na roli, ale potrebovala sa osprchovať. Otec vypínal bojler, čo odôvodňoval tým, že treba šetriť vodou a elektrinou. Znovu si zapla a keď to zistil, tak ho znovu vypol. Moc sa s otcom nebavili, snažili sa ho obchádzať a vadilo jej, že chodí do jej izby, že tam pozerá televízor a vyvaľuje sa na jej posteli, preto si izbu

- 8 -

1T/68/2015 - 473

zamykala. Občas sa stretli ráno, keď prišiel domov z roboty. Stalo sa aj to, že keď prišla domov po robote, nemala ten pocit, že môže spať. Rušilo ju, keď si robil večeru a nadával. Tiež sa stalo aj to, že keď prišla neskoro večer domov a chcela si pripraviť večeru, tak jej nadával, že čo buchoce a nedal jej pokoj. Nemohla si pripraviť ani čaj. Väčšie problémy začali až po tom, keď bol prvýkrát na polícii. Bolo to asi dňa 19.1.2015, keď vykrikoval, „mal nejaké reči“, ktoré boli na ich adresu. Bola zamknutá vo svojej izbe, otec vykrikoval, nadával jej „ty kurva špinavá, otvor dvere“, na čo mu ja povedala, že zavolá políciu. Otec naďalej vykrikoval, že vykopne dvere, keď ich neotvorí, nadával jej a sestre B., že sú kurvy, že si vodia frajerov a sa pelešia sa s nimi. Jej frajer nikdy u nich nespál do rána. Nakoniec prišla babka a aj pred ňou nadával, že sú kurvy, že to nebude tolerovať a toto sa nebude opakovať. Potom odišla k babke a keď bola v kuchyni, tak ho počula, ako stále nadáva. Nebolo to každý deň, keď im takto nadával. Niekedy sa s otcom hádala, ale potom zistila, že to nemá význam a tak prestala. Ešte si pamätá konkrétne v roku 2010 na piate výročie úmrtia ich mamy, boli všetci v kostole a po návrate z kostola obedovali. Malá sestra H. mrnčala, otec začal kričať a keď ho upozornila, aby ju nechal tak, tak vykrikoval, že čo si to dovoľuje, päšťou ju udrel do hlavy tak, že spadla. Potom prišla babka a bolo tomu koniec. Bolela ju vtedy hlava a bolo jej zle. Bolo to v nedeľu. Otec sa im vyhrážal slovami „počkajte, však uvidíte“. Čo uvidia nepovedal. Už ukončila štúdium na SPU, kde študovala krajinné inžinierstvo. Zamestnaná doposiaľ nie je. S otcom nemá žiadny vzťah, nie je to ani rodinný vzťah ani iný vzťah. Otec sa nezaujímal o ňu a nikdy sa ani nepýtal na školu. Posledné 2-3 roky jej dával 50,-- eur mesačne. Stravu si kupovala sama, čistiace a pracie prostriedky kupovali spoločne so sestrou B.. Po dedovej smrti v júli v roku 2014 im otec od augusta prestal dávať peniaze. V štúdiu ju podporovali babka a ostatná rodina. Peniaze si zarábala brigádou a od 4. ročníka dostávala sociálne štipendium vo výške 110,-- eur. Okrem toho dostávala sirotský dôchodok vo výške 107,90 eura v roku 2015. Predtým to bolo o niečo menej. V rodinnom dome v B. bývali babka, otec a ony tri sestry a tiež dedko, kým nezomrel. Po návrate otca do obce B., po jeho rozvode s druhou manželkou, už nemal o nič záujem, ani o domácnosť, ani o varenie. Snažila sa mu vyhýbať. Otec bol dva dni v robote a dva dni doma a stretávali sa málo, tak 2-3 krát do týždňa, z toho dvakrát boli hádky. Stretávali sa vždy v nedeľu pri obede a každý obed končil nejakou hádkou. Vždy tam boli vulgarizmy zo strany otca na ňu a na sestru B., že sú piče, kurvy, aj s prívlastkami, ako skôr uviedla. Otec po návrate zo R. v roku 2013 bol polroka nezamestnaný a vtedy sa hádali väčšinou kvôli peniazom. V štúdiu ju nepodporoval, vždy hovoril, že inžinierov nasere do rána aj sto, kedy konečne začne robiť a vracať mu to, čo jej dával doteraz. Keď sa hádali a zdvihol na ňu ruku a chcel ju udrieť, tak mu povedala, že keď to skúsi, tak zavolá na neho políciu. Chcela by na všetko zabudnúť a nevracať sa k tomu. Dňa 19.1.2015 sa učila na skúšku a otec jej búchal na dvere a tak ju rušil v učení. Tiež mal nahlas pustenú televíziu a nejaké pesničky, preto radšej odišla k babke. Stále robil takéto naprieky a naschválnosti. Keď si chcela poobede trochu pospať, tak to mu vadilo alebo jej niečo kázal urobiť. Zdržoval sa v kuchyni, kde búchal hrncami. Nevie, či si niečo varil, alebo len tak buchotal. Najčastejšie sa stalo, že ju zobudil ráno o 06.00 hodine, keď prišiel z práce, lebo jej klopal na okno, aj keď vedel, že babka je hore. Klopal dovtedy, kým mu neotvorili dvere. S otcom už dávnejšie mala zlý vzťah a to po maminej smrti, keď si začal hľadať ženy. Najhoršie to bolo vtedy, keď si našiel poslednú ženu, s ktorou sa aj oženil a aj sa odsťahoval. Znenávidela ho vtedy, keď zobral najmladšiu sestru H. a ich nechal doma. Odvtedy sa ich vzťah úplne zničil. Otca vníma ako zlého človeka, ktorý má psychické problémy, je agresívny a arogantný. Vyžíva sa v tom, keď môže ubližovať a ponižovať iných. Ubližoval a ponižoval ju tak, že jej nadával a ju a sestru B. provokoval. Provokoval ju tak, že si zobral jedlo v chladničke, ktoré si kúpila, otvoril syr

a hodil ho späť. a potom ho hodil späť. Provokoval ju aj tým, že nadával, pričom vedela, že je to na jej adresu. K sestre H. sa správal dobre, nekričal, všetko jej povolil. Nemusela sa ani učiť. So sestrou H. má dobrý vzťah. Otec má k sestre B. nie dobrý vzťah. Niekedy vedeli spolu vyjsť, ale neskôr sa aj k nej správal tak, ako k nej. Ona má však izbu v tej časti domu, u babky a tak ona sa s ním menej stretávala. Sama jeho správanie vnímala tak, že ju nemá rád a že ju nenávidí. Čakal, kým odíde z domu, alebo bude robiť a starať sa o neho. Keď mu vyčítali požívanie alkoholu a chceli sa o tom s ním porozprávať, nechcel sa s nimi o tom baviť a vždy to obrátil proti nim. Keď otec dostal výplatu, pil aj dva týždne, niekedy to bolo viac a niekedy menej. Za mesiac bol opitý 18 až 20 dní. Osobne sa s ním nestretávala, ale vedela, že je opitý, lebo so sestrou B. si volali, aj keď bola v robote. S otcom sa stretla podľa toho, ako jej vychádzala škola a robota a jemu robota. Cez víkendy väčšinou bola v robote. Keď otec požil alkoholické nápoje správal sa rôzne, keď mal vypité viac, ľahol si a spal. V poslednom čase však keď prišiel domov opitý, vyprovokoval hádky, vždy si našiel nejaké výčitky a najčastejšie vykrikoval, že je kurva a peleší sa s frajerom u nich doma. Spočiatku sa s ním hádala, ale neskôr radšej odišla. Aj neskôr sa niekedy dala vyprovokovať a niekedy nie. Od roku 2013 bol otec dosť často pod vplyvom alkoholu. Po dedkovej smrti prestal rešpektovať babku, rozťahoval sa po celom dome, nestaral sa o nich. To, že sa rozťahoval po celom dome znamená, že jedol v obývačke, pričom to babke vadilo. Dňa 16.1.2015 sa učila a išla sa najesť k babke. Vtedy bol u nich aj strýko H. a jeho syn. Zuzka príbehla za nimi a povedala im, že otec drží sestru H. v izbe a chce nejaký tablet. Išla tam a pred dverami kuchyne videla, ako otec pýtal tablet a hodil po nich struhák. Strýko H. sa ho pýtal, prečo vyvádza a či je opitý, na čo babka povedala, aby radšej išiel domov a on aj odišiel so svojim synom. Asi o 10 minút znovu prišla B. za nimi, či im je to jedno a či jej nepomôžu. Povedala im, že otec zavrrel H. do izby a keď došli, videla ako B. tlačila dvere, aby sa otvorili a otec ich zas tlačil, aby zostali zavreté. Vtedy vyhodilo dvere z pántov a videla, že H. je uplakaná. B. chcela otca pretlačiť a zobrať H. z izby, ale otec ju udrel do tváre a potom ju sotil tak, že spadla na zem na jej nohy. Potom volala babka políciu. Zobrali otca a malá H. nám povedala, že sa pocikala od strachu. Prispievala babke na internet a okrem toho kupovali so B. pracie a čistiace prostriedky a tiež si kupovala jedlo pre seba. Otec dával babke 100,-- až 140,-- eur a pár stravných lístkov. Niekedy doniesol z roboty morku, ale inak na domácnosť neprispieval. V dôsledku správania sa otca mala zdravotné následky vtedy, keď sa odsťahoval spolu so sestrou H. do Senca. Nemohla spať a stále rozmýšľala nad tým, ako dostať sestru H. späť. Nedával im vtedy ani peniaze. Zhoršila sa jej vtedy pleť a musela navštíviť aj lekárku a potom aj gynekológa, ktorý jej po odobratí krvi oznámil, že má zlú hladinu hormónov. Predpísal jej lieky. Teraz, keď sú už šesť mesiacov bez otca, doma je pokoj a vedú normálny život. Predtým žila v strachu a v strese čo bude, čo im bude otec vyčítat, že poobede si nemôže ľahnúť a pospať. Odkedy je otec vo väzbe nebola za ním a ani si nepíše. Aj malá sestra H. je pokojná, lebo je pokoj. Nevie si už ani predstaviť život v strachu a v strese, ktorý vtedy prežívali. Bojí sa však toho, že by sa otec mal vrátiť a že by sa to znovu opakovalo. V čase, keď bol otec doma, vyslovene z domu neušla, len odišla do tej časti domu, ktorá patrí babke. Dňa 16.1.2015 otec udrel sestru B. do tváre 3-4 krát po sebe. Udrel ju chrbtom ruky na obe strany tváre. Svedkom tohto útoku bola babka, aj malá sestra H.. Nespomína si na to, že by dňa 16.1.2015 otec použil voči nim konkrétne vyhrážky. Keď sa otec vrátil v roku 2013 do obce B. nebola z toho nadšená, lebo už si odvykla znášať jeho opitost' a navyše si prerobila spáľňu na svoju izbu a nechcela mu túto izbu prepustiť. Čakala na to, že ukončí školu, nájde si prácu a odsťahuje sa. Otcovi sa vyhýbala, aby nemusela počúvať jeho výčitky. Viac hádok bolo od augusta 2014, keď im prestal dávať peniaze. Zostalo mu viac

peňazí na alkohol. Zo strachu pred otcom sa zamkla vo svojej izbe od jeho návratu od druhej ženy asi päťkrát. Zavrela sa vtedy, keď bol opitý a išiel ešte do krčmy alebo išiel na dvor hľadať fľašu. Vedela, že keď sa vráti, bude robiť krik a bude ju otravovať. Väčšie nedorozumenia boli kvôli peniazom, vtedy keď im prestal peniaze dávať. Vykrikoval im, že so B. zarobia viac ako on, kedy už budú robiť a kedy ho budú živiť. Hádky boli väčšinou pre peniaze. Tiež kvôli tomu, že jej vyčítal frajera a že sa s ním peleší. To, že jej otec prestal dávať peniaze, pociťovala ako nespravodlivosť. Pracovala cez víkendy len v sobotu, pričom pracovná doba jej začínala o 12.00 hodine. V nedeľu bola vždy doma. Otcovi vyčítala to, že pije alkohol a nedáva im peniaze. V rodinnom dome, v ktorom bývajú, sú dve kúpeľne a každá má svoj bojler. Môže sa osprchovať aj u babky. Otec nevypol elektrinu v celom dome, vypol iba bojler, ktorý si zapla a potom počkala hodinu, aby sa mohla osprchovať. Popoludní si chcela pospať 3-4 krát do mesiaca, čo jej otec bránil a ráno ju zobudil asi tak 3-krát za mesiac, keď jej zaklopal na okno. Vo vzdelávaní jej vyslovene nebránil. Považovala to, že jej bráni učiť sa, keď bola doma a učila sa na skúšku, o čom otec vedel a púšťal si nahlas pesničky na tablete alebo na telefóne. Nerobil to každý deň, ale počas prípravy na jednu skúšku sa to stalo 2-3 dni. Otec ju nepodporoval v štúdiu a to ani finančne, keď potrebovala

niečo kúpiť do školy. V rysovaní jej nebránil. Vie, že bol v kontakte s bývalou ženou, ale nemá vedomosť o tom, že by sa chcel odsťahovať aj so sestrou H..

Svedkyňa, poškodená C. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že naposledy sa stal incident v januári a stalo sa to tak, ako už uviedla. Detaily si už nepamätá. Nevie, či bol môj syn pod vplyvom alkoholu alebo nie, ale nevhodne sa správal voči svojim dcéram. Napriek tomu, že ho upozorňovala, pokračoval vo svojom správaní a keď si nevedela pomôcť, tak zavolała syna H. a potom políciu. Nevhodné správanie jej syna J. voči svojim dcéram môže popísať len tak, že ich napádal a pri tom bola prítomná aj maloletá H.. Ony mu neubližovali, nič mu nerobili. Keď bol pod vplyvom alkoholu, tak sa takto správal. Ráno keď prišiel z roboty, tak cestou nakúpil, opatril malú H. a všetky dievčence odišli do školy. Zostávala doma sama. Keď bol doma, nebolo to dobre. K dcére H. sa správal tak, že niekedy to nebolo dobré a to keď bol pod vplyvom alkoholu, tak jej nadával. Fyzicky ani neubližoval, skôr používal nepekné výrazy, najhoršie krčmové výrazy a to pi.. a také ako používajú chlapi v krčme. Vo vzťahu k B. to bolo to isté, obdobné ako k H.. Čo sa týka podpory syna v štúdiu svojich dcér, tak stále hovoril, že málo zarába a dával im po 50,-eur. Neskôr posledné tri mesiace už nedával nič. Dôvodom pre hádky nebolo nič, pretože syn z ničoho nič kričal, nepotreboval na to žiadny podnet. Hádky spočívali v tom, že keď im začal nadávať, tak ony prišli ku mne a boli u mňa dovtedy, kým neodišiel z domu alebo nezaspal. Keď mu niečo počas hádok povedali, tak to nebolo veľa, lebo sa mu báli odporovať. Posledný krát v januári 2015 bol napitý alebo nebol napitý, prišla B. za ňou, aby išla za ním, čo robí. Boli tam aj B. C. H.. Synovi hovorila, aby prestal, on bol v izbe s malou H., ona sedela pri ňom ustráchaná a uplakaná a nechcel ju pustiť. Plakala aj B., ale čo robila H. nevie. B. mu niečo hovorila, on vyskočil a nevie, či jej dal facku, jednoducho sa klčkovali tak, že B. išla proti nemu a on išiel proti nej. Fyzické násilie voči dcéram nevidela, len vtedy v januári dal B. facku. Bolo to vtedy, keď ju ona zavolała a potom volala políciu. Vnučky mali potom strach. Dievčence sú slabučké a keď kričal a búchal, tak mali z neho strach. Syn pil vtedy, keď mal peniaze, keď bolo po výplate. Vtedy pil často, ale keď sa mu peniaze minuli, tak bol skromnejší. Kým žil jej manžel, syn bol lepší, ale po tom po manželovej smrti to bolo horšie. Manžel zomrel v júli 2013. Keď bol pod vplyvom alkoholu, okrem hádok nič iné nevidela. Keď bol triezvy, tak sa postaral aj o domácnosť, porobil aj v záhrade, nachystal aj drevo. Po manželovej smrti to išlo dolu vodou. Po výplate aj

- 11 -

1T/68/2015 - 476

dva týždne pil, kým mal peniaze. Keď bol opitý, búchal dverami, čo osobne nevidela, ale bolo to vidieť na tých dverách. Keď takto búchal, tak sa stalo, že dievčatá prišli k nej a povedali jej, že otec je zas opitý, ale potom sa vrátili späť do svojej časti domu. Boli u nej len kým nezaspal alebo kým neodišiel. Myslí si, že to bolo rušenie v učení, keď pod vplyvom alkoholu robil krik a nadával im. Myslí si, že toto správanie jej syna nemalo žiadny vplyv na ich študijné výsledky, lebo H. dobre skončila školu, B. spravila skúšky a aj malá H. sa dobre učí. Je pravda, že syn starším dcéram vykrikoval, že ich musí chovať a že ich musí v dome trpieť. Spočiatku im dával po 50,- eur mesačne, ale posledné dva - tri mesiace im na štúdium neprispieval. H. často bola s ním, s ním aj sedela a chodila do záhrady. Nevie, či sa ho bála. Keď bol triezvy, vzal ju so sebou, ale učiť sa s ňou učili iba dievčatá. H. mala z neho strach vtedy, keď bol napitý a vtedy aj ona prišla za ňou a povedala jej „tato je zas opitý“. Potom zostala u nej. Posledný raz, čo spomínala ten incident, vtedy sa aj rozplakala, aj pocikala. Volala políciu preto, lebo nechcela, aby sa toto opakovalo. Malá H. bola svedkom, toho čo sa stalo, lebo tam bola s nimi, keď robil krik a počula to. Nevie presne povedať, koľkokrát bola svedkom toho, že kričal. Po smrti jej manžela si asi uvedomoval, že už tam nie je nikto iný, pretože bola na ťažkej operácii a nevie, či nezvládol tú zodpovednosť za celú domácnosť, ktorú mal. Dievčatá sa museli postarať, museli nakúpiť a starať sa aj o kuchyňu. Po operácii šesť mesiacov bola vyradená, nič nerobila. Syn so svojou rodinou prišiel k nim bývať v čase, keď mali len dcéru H. C. B. sa už narodila po tom, keď už u bývali u nich. Teda bývajú v tomto dome viac ako 20 rokov. Syn s rodinou užíva jednu časť domu a oni druhú časť domu. Syn má svoju domácnosť a oni mali svoju domácnosť. Aj po smrti jeho manželky to takto zostalo. Potom, po čase sa syn oženil. Ženil sa vo februári a potom na druhý rok, na Nový rok prišiel domov aj spolu s malou H.. Bol mimo spoločného rodinného domu skoro dva roky. Veľké dcéry zostali u nich, bývali vo svojej časti domu, ale stravovali sa u nej. H. odišla s ním. Vždy keď boli pre ňu, keď bol nejaký sviatok alebo voľno, tak H. veľmi plakala, boli to jej sestry a chcela byť s nimi. Do cudzieho prostredia sa dostala, keď nemala ani 6 rokov. Po maminej smrti sa staršie sestry o ňu starali. H. prišla do prostredia, kde boli tri deti a ona ako štvrtá bola najmenšia. H. sa nestážovala, ale najradšej by bola doma so sestrami. Čo sa týka hygieny starších vnučiek H. C. B. mali ony svoju kúpeľňu. Tak ako už povedala, boli dve domácnosti, ony mali svoju samostatnú bytovú jednotku. Keď prišli neskoro z kina, tak sa sprchovali a stalo sa, že syn niekedy robil na ne krik. Nepočula, čo kričal. Toto sa im nepáčilo a sťažovali sa. Nemali mamu a chovanie ich otca sa im nepáčilo. Voči nej sa syn nesprával zle, len v poslednom čase a hlavne počas posledného incidentu zahrnul aj ju do nadávok. Nepamätá sa, čo sa odohralo na piate výročie úmrtia

matky jej vnučiek. Okrem bežných ochorení vnučky netrpia žiadnymi inými ochoreniami. Teraz je situácia v rodine normálna, B. chodí ďalej do školy a brigáduje v kine, H. je nezamestnaná a je doma. H. chodí do školy. Teraz žijú normálne. Hádky v ich dome nie sú, nemajú príčinu hádať sa. Hádky a krik medzi jej synom a jeho dcérami netrvali nikdy dlho. Bolo to také skratové, buchot, treskot a krik, ale potom sa syn zavrel do svojej izby, pustil si televízor alebo si zobral mobilný telefón a potom už bolo ticho. Toto nebolo každý deň, bolo to raz možno dvakrát do týždňa a bolo to hlavne vtedy, keď mal peniaze a keď si vypil. Keď nemal peniaze a nepil, bol pokoj. Pracovný čas jej syna bol taký, že dve noci robil a dve noci bol doma. Keď v noci robil, z domu odchádzal o 16.30 hodine, potom ráno prichádzal o 06.15 alebo 07.15 hodine, podľa toho, ktorým vlakom prišiel. Po príchode domov obyčajne kúpil rožky, pripravil malej H. raňajky a vypravdal ju do školy. Potom spal a to aj doobeda. Pracovný čas jej vnučiek H. C. B. bol rôzny, chodili brigádovať poobede o 12.00 hodine alebo o 15.00 hodine a vracali sa domov o 23.00 alebo 24.00 hodine. V čase, keď boli v škole, bol

- 12 -

1T/68/2015 - 477

tento čas bol pohyblivý a rôzne odchádzali z domu do školy. V piatok obvykle školu nemali a vtedy sa prihlásili na brigádu do kina. Syn bol s vnučkami vtedy, keď boli doma a to nebolo asi každý deň. Niekedy, keď išli vnučky do školy, potom hneď na brigádu a syn išiel do roboty, tak sa aj nestretli. O čom boli ich vzájomné hádky nevie, hádali sa za bársaké hlúposti. Hneď tam bol krik. Tieto hádky začali byť intenzívnejšie po smrti jej manžela. Nevie povedať, aký mal príjem jej syn, stále však hovoril, že málo zarába. Potom, keď si vnučky H. C. B. vybavovali sociálne štipendium, tak potrebovali aj potvrdenie o zárobku svojho otca a vtedy zistili koľko zarába. Syn sa aj staral o vnučky, ale iba vtedy, keď bol triezvy, vtedy aj niečo doma porobil a niekedy aj uvaril. Mne na domácnosť prispieval sumou 150,- eur mesačne. Zariadenie domu bolo poškodené len tak, ako uviedla, teda že dotýkol dvere. Iné asi nepoškodil. Vnučkám bránil v spánku tak, že keď prišiel domov opitý, ony už boli v posteli, tak ich zobudil. Toto jej hovorili ony. H. býva a má izbu v tej časti domu, kde aj syn. B. spáva v ich časti rodinného domu. Bránil im v učení tak, že vykrikoval toto a hento a preto sa im nedalo učiť. Keď bol opitý, vadilo mu, že sa tam učia. Nevie o tom, že by sa vnučky pred otcom zamykali vo svojich izbách, len H., ktorá má izbu vedľa neho, tak sa možno zamkla, keď trepal. Elektrinu syn v rodinnom dome nevypínal. Keď prišli v noci z brigády a zobudili ho, tak mu vadilo, že sa sprchujú. Nevie, či vypínal vodu, skôr bojler a keď vypol bojler, tak tá druhá už vodu nemala. V poslednom čase vzťah medzi jej synom a jeho dcérami nebol dobrý a zlý vzťah medzi nimi nastal od Vianoc roku 2014. Na Vianoce sa nič nestalo, bola len dusná atmosféra. Kým bol triezvy, dalo sa to vydržať, ale keď sa nalial, nebolo to únosné. Keď im ponadával, tak sa už ani ony nevedeli k nemu správať ako k otcovi. Malá H. vždy spávala s niekým a keď dievčence išli na brigádu do kina a J. bol v robote, tak vtedy spala s ňou. Nestalo sa, že by prišla spať k nej zo strachu pred otcom. Syn dcéram nadával, že sú piče a že sú hlúpe a to ich veľmi urážalo. Vnučka H. sa učila vo svojej izbe a vnučka B. vo svojej izbe. H. má izbu vedľa kuchyne a keď sa učila a syn bol v kuchyni a tam búchal, ona to počula a počula aj to, ako tam kričí a nadáva. Počula ako vykrikoval, že už by mali ísť do roboty a mali by sa samé živiť. Toto patrilo aj H., aj B.. B. sa učievala vo svojej izbe a tak syn za ňou nechodil. Čo sa týka bojlera, tak podľa jej vedomostí ho syn vypol asi dvakrát. Nevie o tom, že by sa to stávalo častejšie. V januári, keď došlo k incidentu, ktorý odôvodnil to, že volala políciu, tak bola vo svojej kuchyni, prišla za ňou B., že otec robí krik a H. je s ním v izbe a nechce ju pustiť. Išla tam a videla, že vnučka H. sedela na gauči, bola vystrašená a B. ju chcela odtiaľ dostať, preto vošla za ňou do izby, na čo ju syn tlačil z izby von a B. tlačila jeho dnu. Vtedy jej dal syn facku. Synovi hovorila, aby dal deťom pokoj a aby H. pustil von z izby, ale on to neposlúchol. Vtedy bola H. vyľakaná, vystrašená a pocikaná. Spočiatku boli spolu v izbe s otcom, ona tam priniesla tableť a niečo tam pozerala. Správanie jej vnučiek k svojmu otcovi bolo rovnaké aj po tom, keď prišiel naspäť, po rozvode. Je pravda, že vnučky mu vyčítali, že sa znovu oženil a že zobral preč malú H.. Hovorila im, že otec má právo sa znovu oženiť. To, že sa oženil, pocítovali jeho staršie dcéry ako zradu a že ich opustil, inak sa však medzi nimi nič nezmenilo. Stalo sa, že keď bol syn opitý, vnučky prišli ku mne a zostali u mňa, kým nezaspal alebo neodišiel. Potom sa vrátili späť. Vnučka H. ukončila vysokoškolské štúdium v mesiaci máj alebo jún roku 2015 a v súčasnosti je nezamestnaná. Zdrojom jej terajšej obživy sú peniaze, ktoré si našetrila v čase, keď brigádovala v kine a zároveň dostávala štipendium. Už vtedy hovorila, že si bude šetriť, aby mala peniaze, keď skončí školu a nepodarí sa jej zamestnať. Financuje si svoje potreby a svoje výdavky z peňazí, ktoré si ušetrila. Je prihlásená na úrade práce, ale žiadne dávky nedostáva. Po prečítaní výpovede z prípravného konania uviedla, že súhlasí s prečítanou výpoveďou, vyšetrovateľ napísal to, čo mu povedala. Vnučka mala niekoľko rokov priateľa

- 13 -

1T/68/2015 - 478

a stále má toho istého priateľa. Ten chodil často k nim už niekoľko rokov. Keď chodila brigádovať do kina, tak po skončení chodieval pre ňu. B. mala priateľa, ale sa s ním rozišla a aj ten chodieval k nim, ale

on len na krátku chvíľu. Nikdy títo chlapci u nich nespávali. Vnučka H. jej povedala, že otec jej vyčíta, že sa u nich pelešili s frajerom.

Svedok H. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že s manželkou boli na návšteve u jeho matky, boli v kuchyni a počuli na chodbe krik a hádku. Nevie, kto presne kričal, či B. alebo kto, ale keď vyšli na chodbu, tak kričal jeho brat po deťoch. Keď ich zbadal, tak prestal. Na to jeho matka povedala, že konečne už niekto z rodiny vidí, čo sa tu deje a ako ich napáda. Matka nikdy predtým nehovorila o tom, ako sa brat správa. Toto bolo v piatok pred tým, ako prvýkrát bol brat predvedený na políciu. Bolo to v mesiaci január 2015. Potom už aj matka a aj deti povedali, že brat chodí domov opitý a dokonca už aj voči matke použil nevhodné slová. Vtedy im povedal, že ak sa brat bude takto správať, aby volali políciu. Potom s manželkou počkali na syna, kým prišiel zo školy a odišli domov. Asi po hodine volala mama, že J. vystrája a útočí, preto sadol do auta a išiel spať. Súčasne pri jeho príchode prišli aj policajti z OO PZ Lužianky. Zuzke povedali, že ak ich otec napáda, môžu podať trestné oznámenie. Aj v prítomnosti príslušníkov polície bol arogantný, aj voči nim sa nevhodne správal a odpľul si pred nimi. Potom ho predviedli na políciu. Vtedy odviezol dievčence na políciu. Potom bol pár dní pokoj a zas mu volala matka, že brat vyčíňa, aby tam išiel. Išiel tam a videl, že B. C. H. plakali a H. bola aj pomočená. Išiel za bratom do izby a pýtal sa ho, čo robí. Vtedy nastala medzi nimi hádka a videl, že sú zlomené pánty na dverách. Brat mu povedal, že to spravila B., ale B. mu povedala, že ju brat hodil do dverí. Všetky hádky nevidel a nepočul, vie o nich z počutia a to od matky, aj od dievčat. Sťažovali sa až po tom, keď bol prvýkrát predvedený na políciu, že chodí domov opitý a slovne ich napáda. Hovorili, že nemajú pokoj a boja sa ho. Aj mama povedala, že už nadáva aj jej, že je stará kurva. Vtedy prvýkrát vlastne videl, ako sa brat v dome správal. Chodieval na návštevu k mame jedenkrát do týždňa a stalo sa, že niekedy sa stretol s bratom a niekedy sa pri tejto návšteve s bratom nestretol, ale vždy sa stretol s dievčatami. Dievčatá boli utiahnuté a keď sa ich pýtali, ako sa majú, povedali, že dobre a pred nimi nehovorili, čo sa tam deje, lebo o tom nechcela hovoriť ani jeho mama a aj dievčencom zakázala, aby o tom hovorili. Od otcovej smrti nenastala prudká zmena v správaní sa jeho brata. Vedeli, že popíja. Keď prišli a bol triezvy, nič nehovoril, bol ticho. Keď však mal vypité, tak vtedy veľa rozprával a dalo sa na ňom rozpoznať, že pije. Po otcovej smrti popíjal, ale jeho správanie nevedel popísať, nakoľko deti aj mama hovorili iba to, že pije a chodí domov opitý. Vzťah s bratom nemal blízky, prehovorili spolu len pár slov. Teraz v rodine zavládol klud. Malá H. je živšia a staršie dievčence tiež hovoria, že je klud. Stretáva sa s dievčatami pri návštevách, keď ide za matkou. Nevie o zdravotných ťažkostiach dievčat, len vie, že psychicky boli na tom zle, boli rozrušené. V dome vládla napätá atmosféra a dievčatá sa svojho otca báli. Fyzický útok na dievčencoch nevidel, iba H. mu povedala, že raz dostala facku a B. tiež hovorila, že dostala facku a otec ju sotil do dverí. Aké konkrétne nadávky používal jeho brat voči svojim dcéram nevie. Keď išiel za bratom do jeho izby, keď ho volala mama, tak mu hovoril, aby sa ukludnil, prečo pije a prečo takto robí, na čo mu brat povedal, že on nepije, ale pijú jeho deti. Povedal mu, aby sa dal liečiť, ale on povedal, že liečenie nepotrebuje. Fyzický útok svojho brata na jeho dcéry nikdy nevidel. Mama ho dvakrát volala z toho dôvodu, že brat sa nevhodne správa. Prvýkrát to bolo v piatok, po tej návšteve, ktorú vo svojej výpovedi spomínal a druhýkrát to bolo v pondelok večer. Nepamätá si presne dátum, ktorý pondelok to bol. Keď prišiel za bratom, tak došlo k fyzickému kontaktu medzi nimi a bolo to tak, že stál v kuchyni vo dverách, ktorými sa vchádza do izby a bratovi hovoril to, čo som už skôr

- 14 -

1T/68/2015 - 479

uviedol a mal dojem, že brat ide na neho zaútočiť. Keďže bol dosť pod vplyvom alkoholu, od seba ho odsotil a on vtedy spadol na váľandu. Brat potom hovoril, že má zlomené rebrá. Je pravda, že spadol na hranu tej váľandy. Po tom, čo bratovi bola obmedzená osobná sloboda a bol vzatý do väzby a keď sa dievčence upokojili, nič podrobnejšie nehovorili o tom, čo sa odohrávalo v ich dome, keď bol otec opitý. Ešte keď chodili na výsluchy, tak boli vystresované, ale už teraz sú na tom dobre.

Znalkyňa PhDr. R. R., ktorá vyšetřila poškodenú H. P. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pri vypracovaní znaleckého posudku vychádzala z klinických a testových metód. Z pozorovania, anamnestického rozhovoru, z testových metód. Boli použité metódy na vyšetřenie intelektu a pamäte, na skúmanie osobnosti, projektívne techniky a dotazníky. Zistenia uvádza v závere znaleckého posudku. Intelekt poškodenej sa nachádza v pásme nadpriemeru, pamäťová kapacita v rovnakom pásme nadpriemeru, osobnosť poškodenej je normopsychicky štrukturovaná, primerane diferencovaná, bez patologických rysov. Duševná vyspelosť je primeraná veku poškodenej, neboli zistené známky svedčiace pre nezrelosť, prípadne oneskorenie vo vývine. Poškodená je schopná správne vnímať a reprodukovat' udalosti a okolnosti týkajúce sa prípadu, teda jej výpoveď je možné zo psychologického

hľadiska považovať za vierohodnú. U poškodenej dochádza k prežívaniu akútneho stresu, boli u nej preukázané známky zvýšenej úzkosti intrapsychickej tenzie, čiže napätia a miernej depresie, reaktívneho charakteru, v dôsledku konfliktovosti rodinného prostredia. Uvedená symptomatika nie je t. č. natoľko závažná, v čase vypracovania znaleckého posudku nebola natoľko závažná, aby bolo možné potvrdiť syndróm týranej osoby. Neboli zistené diagnostické znaky post traumatickej stresovej poruchy. Sklon k prežívaniu úzkostí znamená, že jej emotivita je labilnejšia, t. z., že môže mať zvýšenú tendenciu podliehať emóciám všeobecne. V popredí poškodenej je náladová zložka a znamená to, že tá náladová zložka dominuje v čase vyšetrenia a že môže byť aj v dôsledku stresu. U poškodenej sa nerozvinul syndróm týranej osoby. Post traumatickú stresovú poruchu diagnostikovala rovnako ako už uviedla, použitím klinických a testových metód, na základe rozhovoru, projektívnych metód a dotazníkov. Poškodená správanie svojho otca prežívala tak, že subjektívne udávala, že pociťovala zvýšený stres a napätie, poruchy spánku a nechutenstvo. Takisto uviedla, že nemá tendencie obviňovať seba zo správania otca, uvedomovala si, že to nie je jej vinou, teda sa u nej nerozvinul syndróm prispôsobenia. Poruchy spánku možno pokladať za znak post traumatickej stresovej poruchy. Samotnú zvýšenú úzkosť a napätie nemožno považovať za tento znak. Poškodená neuvádzala nikoho iného, kto by mal na ňu takýmto spôsobom vplývať, prípadne v dôsledku konania inej osoby by prežívala takýto stres. Poškodená uvádzala, že správanie otca sa malo zmeniť niekedy po úmrtí matky. Uviedla, že v podstate v tom rannom detstve mala s rodičmi dobrý vzťah. Čiže tie dôsledky boli zjavné skôr v posledných rokoch. Dá sa predpokladať, že vývin v detstve mohol prebiehať bez závažnejších dôsledkov. Mala na mysli podmienky, ktoré udávala poškodená a popisovala ich ako napätie, hádky, prejavy agresivity zo strany otca pod vplyvom alkoholu, v dôsledku čoho prežívala zvýšený stres, čiže podmienky domáceho prostredia, ktoré v podstate boli uvádzané v tomto trestnom konaní. Čisto hypoteticky možno predpokladať, že táto symptomatika bude u nej pretrvávajúť, nie je vylúčené, že sa môže aj zhoršiť, že sa môže zvýrazniť úzkosť, depresia, prípadne môže dôjsť k rozvinutiu post traumatickej stresovej poruchy. Psychoterapeutické vedenie by mohlo pomôcť zmierniť zistené symptómy, čiže zredukovať úzkosť, napätie, takisto aj depresívne prežívanie a mohlo by aj pomôcť posilniť mechanizmy na zníženie záťaže.

- 15 -

1T/68/2015 - 480

Znalec H. F. B., na hlavnom pojednávaní uviedol, že jeho úlohou bolo vyšetriť maloletú H. P., narodenú X.X.XXXX, so zameraním na intelekt, charakteristické rysy, duševnú vyspelosť, vierohodnosť výpovede a možné psychické následky v dôsledku vedeného inkriminovaného konania. Maloletá prišla na vyšetrenie spolu so svojou starou matkou a svojou sestrou. Základné anamnestické údaje maloletej poskytla stará matka a čiastočne maloletá. Po rozhovore s maloletou, exporácii k veci, psychologickom vyšetrení a preskúmaní dostupného spisového materiálu konštatuje, že jej intelektové schopnosti sú v pásme vekového priemeru horná hranica, jej myslenie a intelekt sa stále rozvíjajú. V čase vyšetrenia u nej dominovalo konkrétne myslenie, ale maloletá si dokázala už vytvárať čiastočné úsudky. Nezistil žiadne špecifické poruchy poznávacích funkcií. Osobnosť maloletej je stále vo vývine, nemá ustálené charakteristické rysy, jej emocionalita je stále labilná. Maloletá má rozvinuté základné sociálne väzby na svojich rovesníkov, má stabilné citové vzťahy k svojim najbližším osobám, k otcovi, k starej matke, k sestram. Primerane sa adaptuje v školskom i domácom prostredí, rešpektuje výchovné autority. V rámci svojho veku si aktívne rozvíja svoje záujmy a schopnosti. Maloletá má základné poznanie morálnych hodnôt a princípov, dokáže sa podľa nich správať, ale jej morálka je stále závislá od iných autorít najbližšieho okolia. Čo sa týka duševnej vyspelosti, tak maloletá je zatiaľ detská s konkrétnym myslením, s pozitívnou naivitou v interpersonálnych vzťahoch. Sama si ešte nevytvára stabilné úsudky o iných osobách, nemá ani dostatočnú schopnosť sebareflexie. Čo sa týka vierohodnosti maloletej, tu nezistujeme žiadne mentálne afektívne ani osobnostné aspekty, ktoré by znižovali všeobecnú vierohodnosť výpovede. Jej výpoveď nesie znaky autentickosti aj so sprievodným prežívaním v tom čase ešte úzkostným, nakoľko vyšetrenie bolo realizované krátko po konfliktoch v rodine. Nezistil ani špecifické motívy, respektíve vzťah k otcovi maloletej, ktorý by negatívne ovplyvnil špecifickú vierohodnosť. Pri zhodnotení možných následkov znalec nezisťuje žiaden reaktívny stav, duševnú poruchu, ani zmenu adaptability. Prechodné úzkostné príznaky po konfliktoch by nemali mať významný vplyv na psychický stav a vývin dieťaťa. U maloletej H. P. nebol zistený syndróm týraného ani zanedbávaného dieťaťa. Maloletá mala pozitívny vzťah k svojmu otcovi. V čase vyšetrenia ho mala veľmi rada, dôverovala mu, bola na neho citovo viazaná, podľa jej vyjadrení otec jej žiadnym spôsobom neublížoval. Maloletá však prežívala úzkosť a strach pri jeho konfliktoch so staršími sestrami, potrebovala bezpečie u starej matky. V čase konfliktov bola situačne zvýraznená úzkostná symptomatika, ktorá však následne ustúpila a nevyškytovala sa bez výskytu stresujúcich podnetov. V zásade môže povedať, že maloletá nehodnotila alkoholizmus otca kriticky. Stále mu dôverovala a mala

k nemu pozitívny vzťah, aj sa k nemu vzťahovala, približovala sa k nemu pokiaľ tam nebol konflikt so staršími sestrami. Od posledného vyšetrenia maloletej nebol kontaktovaný rodinou.

Znalkyňa H. H. Ľ. na hlavnom pojednávaní uviedla, že základe psychologického vyšetrenia poškodenej B. P. dospela k odpovediam na otázky zadávateľa posudku vo formulácii, že osobnosť poškodenej je integrovaná, t. z., že je bez narušenia celistvosti osobnosti, diferencovaná, čiže v jednotlivých zložkách rozvinutá, extravertovaná, čo znamená orientovaná prevažne na vonkajší okolitý svet, dostatočne sociabilná a prispôsobivá s celkovou výbavou intelektu v pásme populačného priemeru. Jej správanie je v dostatočnej miere kontrolované a korigované rozumovými brzdami, preto je schopná v prevažnej väčšine životných situácií svoje správanie korigovať a nepodliehať aktuálnym afektívnym motívom. V jej osobnosti neboli zistené žiadne črty osobnostnej poruchy, v staršej terminológii psychopatie. Čo sa týka emotivity, táto je u menovanej dobre diferencovaná alebo dobre rozvinutá, vyššie city sú u nej zastúpené. Často sú nepríjemné

- 16 -

1T/68/2015 - 481

emócie potláčané. Aktuálne agresívne impulzy ktoré plynú z niektorých situácií sú vyvážené morálnym úsudkom a morálnou citlivosťou, tzv. faktúrmí svedomia, preto prevažne nemá tendenciu reagovať agresívne. Forézne významné patologické rysy osobnosti v podobe zmien, či už v dôsledku psychózy, organického poškodenia centrálného nervového systému alebo závislosti od návykových látok u menovanej neboli zistené. U poškodenej z psychologického hľadiska nebol identifikovaný obraz syndrómu týranej osoby a taktiež ani trvalejšie psychické následky z neho plynúce. Čo sa týka správania otca toto prežívala menovaná v závislosti od situácie. Na jednej strane prežívala jeho nezáujem o jej osobný život a osobné problémy ako aj osobné úspechy, ktorý však pretrvával dlhodobo a voči ktorému rezignovala. V situáciách, kedy sa mal otec správať verbálne agresívne, t. z., kedy ju mal častovať ponižujúcimi, miestami aj vulgárnymi označeniami, najčastejšie, keď bol pod vplyvom alkoholu, prežívala negatívne emócie typu zlosť, smútok, pocity krivdy. Ako už uviedla, pri popise osobnosti poškodenej je jej vlastný obranný mechanizmus osobnosti v podobe potláčania emócií. Ona sama popisovala v priebehu psychologického vyšetrenia, že zo začiatku alebo v období, keď sa otec vrátil do rodiny, zvykla aj plakať, v krátkom slede sa však rozhodla svoju energiu takýmto spôsobom neodčerpať, emócie rýchlo potlačila, nezaoberala sa nimi a sústredila sa pre ňu na dôležitejšie oblasti života. Náročnejšou bola pre ňu situácia, kedy bola svedkom správania otca, ktoré ona vyhodnotila ako negatívne vo vzťahu ku svojej najmladšej sestre a tam sa aktivizovala potreba postaviť sa „na ochranu sestry“. V situácii, kedy na otca podala trestné oznámenie a vypovedala v predmetnej veci pred orgánmi činnými v trestnom konaní a v rámci samotného znaleckého vyšetrenia sa prirodzene a zrozumiteľne celý čas potláčané emócie dostávali na povrch a poškodená ich začala veľmi intenzívne prežívať. Ťaživá pre ňu v tejto fáze bola skutočnosť, že tieto emócie sú silne polarizované. Na jednej strane stoja negatívne emócie zlosť, smútok, nespravodlivosť, pocity krivdy. Na druhej strane predsa len istá pozitívna väzba, ktorá z tohto špecifického vzťahu štandardne plynie zo vzťahu dieťa - otec. Samotná poškodená vo svojej výpovedi pred znalkyňou sa zaoberala vysvetlením, prečo sa otec vo svojom živote správa tak, ako sa správa. Na dôvažok sa pridružili emócie plynúce z hrozby justičného postihu otca, pričom poškodená aj keď si stojí za svojim rozhodnutím podať trestné oznámenie, ťažko nesie emócie spojené s tým, že to bola práve ona, ktorá by za väzbou otca ako keby stála a to aj vo vzťahu k sebe ako aj k okoliu najmä vo vzťahu k babke. Čo sa týka špecifických charakteristík vyšetrenia syndrómu týranej osoby vo vzťahu dieťa - rodič alebo dospelé dieťa - rodič, tieto sú tvorené práve samotnou podstatou vzťahov, t. z., dieťa svojho rodiča automaticky v našich kultúrnych podmienkach vníma na jednej strane ako autoritu, na druhej strane osobu, ktorá ho má chrániť, vytvárať mu bezpečie alebo v dospelom veku byť oporou, podporou, ale na rovnocennejšej báze. Toto vytvára podmienky, kedy dieťa aj napriek dospelému veku má vo vzťahu k rodičovi nejaké očakávania. Na druhej strane sa ale v porovnaní napríklad s partnerstvom, kde sú maloleté deti, dokáže ľahšie od rodiča odpútať. Podstata syndrómu týranej osoby však z psychologického hľadiska zostáva tá istá a to jasná polarizácia rolí v procese týrania. Na jednej strane tyran a na druhej strane obeť, ktorá sa snaží k správaniu tyrana prispôbiť, či dokonca mu svojou „poslušnosťou“ predísť. Agresivitu otca popisovala v podobe verbálnych prejavov a to ponižujúcimi výrazmi na svoju osobu, ktoré mali aj vulgárny charakter. Čo sa týka prejavov fyzického týrania, fyzického násillia, tieto neuvádzala zo strany otca až v tej situácii, ktorá prebehla tesne pred jeho zadržaním. Čiže psychickú agresivitu vnímala len v podobe slovných vyjadrení otca. Jej prejav na hlavnom pojednávaní by dala do vzťahu k popisovanej emotivite. U nej je roky potlačené veľké množstvo emócií. Situácia procesu súdneho konania tieto emócie oživuje. Situácia súdneho pojednávania ako takého je pre každého jednotlivca zdrojom napätia, takže predpokladá, že svoje emócie nebola schopná pri

- 17 -

1T/68/2015 - 482

pojednávani už potlačiť a tieto sa zrejme otvorene prejavovali, čo mohlo spôsobiť takéto jej vystúpenie. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a že ho spáchal obžalovaný. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladný za vinu a k veci uviedol, že nikdy sa nesprával k svojim dcéram tak, ako je v obžalobe uvedené. Zo spáchania skutku bol priamo usvedčený výpoveďami svojich dcér H. P. C. B. P. a tiež výpoveďou svojej matky C. P. a brata H. P.. Nepriamo bol usvedčený znaleckými posudkami a výpoveďami znalcov z odboru psychológie, ktorí vyšetrili poškodené. Na základe takto zistených skutočností súd ustálil, že obžalovaný od mesiaca júl roku 2013, od smrti svojho otca, do 20.1.2015, keď mu bola obmedzená osobná sloboda a následne bol vzatý do väzby, v obci B., v rodinnom dome číslo XXX, používal fyzické a psychické násilie voči svojim dvom starším dcéram H. P. C. B. P.. Nevhodne sa voči nim správal, najmä pod vplyvom alkoholu, keď im hrubo a vulgárne nadával, vadilo mu keď si večer po návrate z brigády pripravovali v kuchyni večeru alebo čaj, neustále ich ponižoval hrubými vulgárnymi nadávkami, kritizoval ich a neposkytol im potrebnú rodičovskú podporu pri ich štúdiu na vysokej škole a bezdôvodne vyvolával hádky. Sústavne im vyčítal, že chodia do školy a že by ho ony mali už živiť, že sú vyjebaní darmožráči a kurvy, často sa na nich aj zaháňal, do búchal a kopal do zariadenia domu, hlavne do dverí. Takého správanie obžalovaného v nich vyvolalo strach a neustály stres. Dcéru H. fyzicky napadol tak, že ju udrhel päťou do oblasti hlavy a tiež fyzicky napadol dcéru B., tak že ju fackal, keď chcela vziať z obývačky maloletú sestru H.. Vyčítal dcéram, že sa veľa umývajú a vypínal bojler na teplú vodu, aby šetrili, viackrát búchal na dvere izby dcéry H., keď sa pred ním v obave a v strachu zamkla v izbe. Búchaním na okno jej izby v skorých ranných hodinách jej bránil v oddychu a tiež v denných hodinách, tak, že si často krát púšťal nahlas televízor, vykrikoval a nadával im. Niekoľkokrát sa stalo, že z obavy pred jeho agresívnym správaním ušli z ich časti domu k babke, kde mali pocit bezpečia. Takého nevhodné správanie obžalovaného voči svojim dvom starším dcéram sa ešte zhoršilo v januári roku 2015. Dňa 16.1.2015 sa B. snažila odvieť svoju najmladšiu sestru H. od otca, ktorý s ňou bol zatvorený v izbe a maloletá H. pri ňom plakala a bála sa ho, lebo krátko predtým bola prítomná pri tom, ako otec sestry B. bez príčiny nadával a kričal na ňu a keď sa pokúšala dostať do miestnosti, sotil ju o dvere a začal ju fackať, na čo maloletá H. začala ešte viac plakať a pomohla sa. Obžalovaný prestal v tomto konaní až po zásahu jeho matky C. P., ktorá aj privolala na pomoc, svojho druhého syna H. a tiež príslušníkov polície. Obžalovaný v poslednom čase pred vzatím do väzby sa začal nevhodne správať aj voči svojej matke C. P., ktorej tiež hrubo a oplzlo nadával.

Zo znaleckých posudkov všetkých znalcov vyplynul záver, že takéto správanie obžalovaného nevedlo ešte k rozvinutiu syndrómu týranej osoby u poškodených, ale všetky jeho dcéry a to aj maloletá H. pociťovali jeho správanie ako psychické utrpenie. Maloletá H., ku ktorej sa obžalovaný správal dobre, však prežívala úzkosť a strach pri jeho konfliktach so staršími sestrami a vtedy potrebovala bezpečie u starej matky. Bezohľadné konanie obžalovaného, ktoré nebolo síce sústavné, nakoľko boli dni, keď sa s dcérami vôbec ani nestretol, jeho dcéry pociťovali ako ťažké príkorie.

Súd toto konanie obžalovaného kvalifikoval ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, b/ Trestného zákona, pretože mal preukázané, že obžalovaný týral blízku osobu, spôsobujúc jej fyzické alebo psychické utrpenie, bitím, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti. Obžalovaný nespôsobil často dcéram H. C. B. fyzické utrpenie, ale o to viac im spôsoboval psychické utrpenie. Psychické utrpenie im spôsoboval hlavne ponižovaním a pohrdavým správaním, keď im vulgárne a hrubo nadával a necitlivo sa vyjadroval k ich štúdiu na vysokej škole. Stav opitosti obžalovaného a k tomu krik a hrubé nadávky boli zdrojom strachu a stresu pre jeho všetky tri dcéry. Strach a stres ohrozoval ich fyzické ale najmä psychické zdravie. Obžalovaný odopieral nevyhnutnú osobnú starostlivosť dcére H. C. B. svojou ľahostajnosťou voči ich problémom ale aj úspechom, veď obe boli úspešné študentky vysokej školy, čo obžalovaný vôbec neoceníl. Okrem štúdia zvládali aj prácu, aby si tak zarobili a starostlivosť o domácnosť a mladšiu sestru H..

Obžalovaný J. P. v mieste trvalého bydliska má priemernú povest', žije v spoločnej domácnosti s tromi dcérami a matkou. Prechodne sa zdržiaval mimo miesta trvalého pobytu a to od 28.2.2011 do 7.1.2013, keď sa odsťahoval s maloletou H. do obce H. L.. Je známe, že často požíval alkoholické nápoje a často

navštevoval miestne pohostinstvo, kde aj hrával automaty. Pre priestupok doposiaľ nebol postihnutý a ani oznámený. Súдне trestaný tiež nebol.

Súd pri rozhodovaní o výmere a druhu trestu sa spravoval ustanovením § 34 Trestného zákona, ktorý upravuje zásady ukladania trestov. Prihliadol na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. h/, j/ Tr. zák., ktoré spočívajú v tom, že obžalovaný konal pod vplyvom tiesnivých osobných a rodinných pomerov, ktoré si nespôsobil sám (samovražda jeho prvej manželky a matky jeho troch dcér 14.6.2005) a v tom, že pred spáchaním skutku viedol riadny život. Nezistil žiadnu príťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák.. Súd s prihliadnutím na všetky okolnosti tohto prípadu uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 3(tri) roky nepodmienečne a do výkonu trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, pretože doposiaľ nebol vo výkone trestu. Okrem trestu súd uložil obžalovanému aj ochranné ambulantné protialkoholické liečenie, pretože obžalovaný spáchal tento trestný čin násilnej povahy voči blízkym osobám pod vplyvom alkoholických nápojov a možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať ak bude alkoholické nápoje ďalej požívať. Zo záverov znaleckého posudku H.. Y. R. vyplýva, že u obžalovaného zistil chronický abúzus alkoholu, teda nadmerné požívanie alkoholických nápojov, s vysokým rizikom vývoja závislosti na alkohole, preto aj on navrhol uloženie ochranného ambulantného liečenia. Obžalovaný alkohol požíva z vlastnej vôle, preto je potrebné aby alkohol obmedzil alebo úplne vypustil a vyhol sa tak nevhodnému správaniu voči svojim blízkym.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje, do 15(pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.